

Téli nagyüzem a hajójavítóban

1964 elején másfél hónapos kiesést okozott a tápéi hajójavító munkájában a kemény tél. Ennek ellenére a hajójavító dolgozói határidő előtt befejezték a tervüket. 1964-ben két csőpontot újítottak fel, amelyek Szegeden és Szolnokon teljesítenek „szolgálatot”. Négy négyszáztonnás önjáró uszályt is vízrebocsátottak. A legérdekesebb munkájuk a kisméretű — 100 tonnás — önjáró uszály prototípusának elkészítése volt. Ez a hajótípus biztonságosan közlekedik a sekély vizeken, keskeny folyókon, könnyen megfordul kis helyen. Nem kell vontatóhajóra várnia, mert amint elvégezték a ki- vagy berakodást, azonnal indulhat. Ha a prototípus beválik, többet is küldenek majd a Nyugati- és a Keleti-főcsatornára.

Még 1964 decemberében megkezdtek az 1965. évi terv előkészítését is. Két új csőpontot és négy 400 tonnás önjáró uszály alkatrészeit készíttik a műhelyekben. Hozzáálltak a téli kikötőbe befutott hajók, csőpontokon felújításához, javításához is, hogy mire beköszönt a tavasz, valamennyi üzemképes legyen.

Az Orion új cikke

Az Orion vasárnap, az év első munkanapján — átvette a Beloiannisz gyártól a mikrohullámú berendezések készítését, s ezzel sokévtizedes tevékenységének új szakaszához érkezett.

A távközlés korszerű eszközeinek, a mikrohullámú berendezéseknek a gyártása, az Orion és egyben az egész népgazdaság számára igen kifizetődő.

Érvénybe léptek a Munka Törvénykönyve módosításai

Január 1-én életbelépett a Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1964. évi 29. számú törvényerejű rendelete a munkaviszonyt érintő egyes kérdések szabályozásáról, valamint a magyar forradalmi munkás-paraszti kormány és a munkügyi miniszter két (33/1964. MT és 9/1964. MüM) számú rendelete az Elnöki Tanács é. rendeletének végrehajtásáról. A munkával kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket részletesen felsoroló szabályok „A Munka Törvénykönyve és végrehajtási rendelete” címmel megjelentek a Munkügyi Közlemény VIII. évfolyam 25-26. számának 68. oldal mellékletében.

A Munka Törvénykönyve

— Remek fickó vagy! — mondta lelkesen a parancsnok, látva, hogyan tapossa el Nyikolaj tankjával a gépkocsikat, a motorkerékpárokat és a fasisztákat.

Rumjancev még most sem tudná megmondani, meddig tartott a harc. Úgy tűnt, egy perc sem telt el azóta, ahogy az első lövés elhangzott, ám gondolkodásra nem volt idő: a távolban füstoszlop emelkedett, fasiszta tankok közeledtek. Menekülni már nem lehetett, pedig a tankban egyetlen golyó sem maradt. Az őrmester azt parancsolta, induljanak el a fasisztákkal szemben...

Hogy mi történt ezután? Rumjancev maga sem tudta. Emlékképei elmosódtak ezen a helyen... Azután ködösen egy poros útra emlékezett, és arra, hogy németek kísérik. Két katona — a tüzer és a lövész — támogaták. Időnként a fülébe súgták:

— Tarts ki, vagy lefőznek!...

Emlékszik, hogy egy kis falu határában pihenőt tartottak. Valahonnét gyerekek és öreg asszonyok kerültek elő, kezükben tej, kenyér és sütemény volt. A németek elkergették őket.

Pihenés után segítség nélkül is tudott menni. Azokban az órákban nem is érezte át a történetek tragédiáját a maga teljes valóságában, csak amikor Lozovajába, a hadifogoly táborba értek, akkor jutott el fájón tudatába, hogy foglyul esett. A lelkiismeretfurdalás és a maró önvád nem hagyta nyugodni. Nappal is, álmában is szinte önkívületben gyöttrődött. Néha néhány percre felesleg, Júlia is felvilámlant emlékeztében, aki Kramatorszban, ahol a háború előtt dolgoztak,

Emeletes lakóházak épülnek a korszerűsített Bécsi körúton

A szegedi nagykörút korszerűsítésének utolsó szakasza is befejezés előtt áll: a Bécsi körúton már a parképítők végzik az utolsó simításokat, hogy Szeged eg. leg-szebb útja elkészüljön. A Bécsi körúton két kerületi tanács „csúszkázik”. Az I. kerületi tanácsé a város felőli oldal, s a II. oldalnak is a parktűkre és a járdájára. A tulsó oldal házai már a III. kerületi tanács-hoz tartoznak. László Iván, az I. kerületi tanács építési- és közlekedési csoportjának vezetője elmondotta, hogy tulajdonképpen a Bécsi körút alkotja Szeged délnyugati városrészét, amely a következő években tovább fejlődik.

Az úttest és a járdák korszerűsítésével új közművesítés is járt. Mintegy 6 és fél millió forintot költöttek a Bécsi körút mai arculatára. Közvilágítást az új nevezet ostoronyes lámpák szolgáltatják, s ezt egészítik ki a közlekedést gombalámpák a járdák mentén. A parktűkröket most alakítja ki a Városgazdálkodási Vállalat kertészete, s előreláthatóan május 1-re elkészülnek

vele. Kivéve természetesen a Bécsi körútnak azt a részét, ahol új házak sora emelkedik majd. Az építőmunka közeli megkezdéséről vall, hogy a Bécsi körút Alsóváros felé eső oldalán megkezdik több épület lebontását. Ezek helyébe jönnek majd az új házak. Erről Kalmár Ferenc, a városi tanács tervosztályának vezetője a következőket mondotta:

— A délnyugati új városrész kialakításának megkezdését két fázisban végzik majd. Ugynevezett blokkos építkezéssel négyemeletes házak emelkednek majd a földszintes épületek helyén. Az előkészítő munka már meg is kezdődött, s a tervék szerint az idén 5 millió forint értékű munkát végez itt el a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat. Az első fázisban 279 lakás épül, a tervék szerint 1967-re.

A nagyarányú lakásépítkezés második fázisának beruházási programját most készítik, hogy a következő években sor kerülhessen a kivitelezésre.

Negyvenmilliárd a tsz-ek közös vagyona

Kezddőnek a zárszámadások

Az új esztendő első napjaiban országsszerte megkezdődik a termelőség- és szövetkezetekben a nagyüzemi közös gazdálkodás 1964. évi eredményeinek értékelése: a zárszámadás. Ennek legfontosabb előkészítő munkája,

a leltározás a szövetkezetek egy részében már elkészült és néhány napon belül mindenütt befejeződik.

A leltározási bizottságok és az őket segítő szakemberek

összesen mintegy 40 milliárd forint értékű épületet, gépet, állatot, ültetvényt és más álló- és forgóeszközt vettek, illetve vesznek számba. Bár a közös vagyon növekedése következtében a leltározás évről évre nagyobb munkát jelent, most ez mégis gyorsabban ment a szokásosnál.

1964-ben alkalmazták ugyan- is első ízben az úgynevezett folyamatos leltározást, azaz az eszköz-csoportok folyamatos leltárba vételét. Így a múlt év végére, s az új esztendő első napjaira csak azoknak a készleteknek a felmérése maradt, amelyekben a legutóbbi időben is volt forgalom.

A zárszámadás során állapítják tehát meg, hogy

milyen részesedés illeti a csaknem 1 200 000 szövetkezeti tagot a közös gazdaságban végzett egész évi munkájáért.

A napokban jelent meg a földművelésügyi miniszter és a pénzügyminiszter utasítása az 1964. évi zárszámadásokról. Az utasítás új intézkedést tartalmaz a jól és közepesen gazdálkodó termelőség-szövetkezetek tervén felüli jövedelmének felhasználására.

Ezek a szövetkezetek akkor járnak el helyesen, ha több-letjövödelmük nagyobb részét — a közös gazdaság további erősítése és a következő évek esetleges hiányainak pótlása érdekében — biztonsági tartalékalapba helyezik. (MTI)

Az Országos Árhivatal közleménye

Változás egyes cikkek árában és a telefondíj-szabásban

Az Országos Árhivatal közli:

Kivonják a forgalomból a 85-ös októszámu szuperbenzint, amelynek ára literenként 3,70 forint volt, s helyette jobb minőségű, 92-es októszámu szuperbenzint árusítanak, literenként 4,70 forintos áron.

Az égetett szeszes italok, valamint a likörök árát átlagosan 12 százalékkal emelik. Megváltoznak a távbeszélő díjtételek. Budapesten a külvonalú átlamások alapdíja 40,— forint, az ikerállo-

másoké pedig 30 forint lesz, de ezek a beszélgetések díját nem foglalják magukban; arányos mértékben módosulnak a vidéki távbeszélő alapdíjak is. A beszélgetések díja mind az előfizetéses, mind a nyilvános telefonállomásokon az eddigi 60 fillér helyett 1 forint. Az interurbán beszélgetések díja is megváltozik, és az eddigi 5 helyett 3 övezeti díjtételt vezetnek be.

Az árváltozások január 3-án lépnek életbe. (MTI)

A forintok megszámláltatnak

Beosztással élni — ezt a tömondatot minden családban alapigazsággként tisztelik. A havi jövedelmet úgy osztják be, hogy mindenre jusson, a kereset fedezze a napi szükségleteket és ha lehet, valami kis pénz kerüljön megtakarításra is, előre nem látható kiadások fedezésére. A forintok tehát megszámláltatnak, méghozzá gondosan és csak azután kerülnek kiadásra.

Hasonló módon és beosztással él a nagyobb család; országos méretekben is ilyen módon számítják ki a nemzeti jövedelem hovaforrását. A forintok megszámláltatnak alaposan, körültekintően és csak azután kerülnek kiadásra itt is. Azaz, nem mindig számláltatnak meg elég tüzetesen, mielőtt kiadásra kerülnek. Ezt a körülményt jelzi öt éves tervünk utolsó esztendőjének előirányzatában több észrevétel.

A takarékoság nem valami állami intelem 1965-re, hanem olyan „vasszigor”, mint a családnál, amelyben két forintot sem lehet felelőtlenül elherdálni. De vannak emberek, akik a „beosztással élni” elvét valóban csak családi körben képesek érvényesíteni, de a nagy család által rájuk bízott gazdasági, pénzügyi területeken ez már kevésbé sikerül. Akadnak itten egészen kis tételek és valóban nagy tényezők is.

„Kis tételek”, amikor munka nélkül jövedelmet fizetnek ki olyan embereknek, akik ezért nem dolgoztak meg. Vajon aki ilyenkor fizet, mit szólna, ha sajátjából kellene elvenni a kifizetett pénzt? Az utóbbi években szinte elképzelhetetlen egy-egy tsz zárszámadó közgyűlése „szárazon”. S a banketten mindenféle rendű, rangú ember eszik, iszik úgy, mint Urbán Ernő „Jubileum”-ában. Csak hogy ott az fmsz megyei elnöke befizette a mindenféle rendű, rangú emberekkel azt a húszast, amit ítélete szerint ott elfogyasztottak. Olyan szokássá vált az üzemi, hivatali névpapozás, hogy gyakran fél-fél napok telnek el koccintással, a munka megpihenget, mert akik „abajognak”, éppen a Jósikára aztán meg a Pistára és a Jánosra, vagy a Ferkóra koccintgatnak — a fizetés úgyis jár! Vajon meddig? Ameddig a főnökök eltűrik!

A takarékoság alapvető elvvé válik egész munkánkban. Ezt megfelelő kormány- és tárcaintézkedések megszabják. De szükség van olyan közszellem kialakítására, amelyben nem tűrik meg a pazarlást, felelőtlen költségeket, a szükségtelen reprezentálást.

Pártszervezeteinknek igen nagy a szerepük a takarékoság érvényesítésében. A kommunisták ne hagyjanak szólanul olyan helyi intézkedéseket, amelyek a takarékos, eszserű gazdálkodás ellen hatnak. Üzemben, szövetkezetben, intézményben, városban, vagy járásban egyaránt segítsék elő azt az egészséges véle- menyt, amely lépten-nyomon kifejezésre jut magánbeszélgetéseken: „Minden vezető úgy gazdálkodik, mintha saját zsebéből fizetne”. Ez most már nemcsak igény, hanem az 1965. évi gazdálkodásunk alaptörvénye, és ebből a szempontból kell nagyon alaposan megvizsgálni üzemi, termelőség-szövetkezeti, államigazgatási gazdálkodásunkat egyaránt.

Nem azért, mint hogyha általános lenne a közvagyon herdálása, hanem azért, mert helyeli-közzel egyes emberek elveszítik a józan mércét és a semmi sem drága alapon építenek, képzelnek el tündérmeséket, elszakadva hazánk realitásától, szükségletétől.

Ha az egészséges közszellem ráirányul arra, hogy szerényen, okosan, gazdaságosan termeljünk és éljünk..., akkor könnyen kiszűrhetők azok a jelenségek, amelyeket ma még a pazarlás bélyegzőjével lehet pecsételni. Dolgozó népünk örömmel üdvözlí a kormányintézkedéseket és hajlandó is azt támogatni. Csak kérjük ezt a támogatást mindenütt, közszolgálatunkban, városainkban egyaránt.

— Júlia, ez így nem mehet tovább, — mondta feleségének. — Az erdőbe megyek. Tudom, hogy Csernyigov, Kijev körzetében és Belorussziában partizánok vannak.

Az asszony nem tartóztatta, csak arra kérte, kísérje el Pervomajszkba, a járáshoz.

A sors azonban nem engedte, hogy Júlia hazakerüljön, Nyikolaj pedig a partizánokhoz jusson. Pavlovgrad mellett feltartóztatták őket, és most mint az állatokat viszik őket nyugatra, Németországba.

A vonat nyugat felé haladt...

(Folytatjuk)